

СЪБИТИЯТА ЧЕСТВАНИ ПРЕЗ СТРАСТНАТА СЕДМИЦА

В службата на **Великия понеделник** Църквата прославя патриарха Иосифа и спомня евангелското събитие за проклевването на безплодната смоковница (Марк 11:12-14, 20-26, Мат. 21:18-22).

През **Великия вторник** тя спомня притчата за десетте деви (Мат. 25:1-13), която е легнала в основата на тропаря “Се жених”:

“Ето младоженецът иде в полунощ, и блажен е тоя раб, когото намери буден, а недостоен е оня, когото намери безгрижен.

Прочее, внимавай, душо моя, да не те налегне сън, та да бъдеш предадена на смърт и да останеш вън пред затворените врати на Царството, но опомни се и възкликни: свят, свят, свят си, Боже, заради Богородица помилуй нас!”

[“Се, Жених грядет в полунощи, и блажен раб, егоже обрящет бдяща: недостоин же паки, егоже обрящет унывающа. Блюди убо, душе моя, не сном отяготися, да не смерти предана будеши и Царствия вне затворишися, но воспрями зовущи: Свят, Свят, Свят еси, Боже, Богородицею помилуй нас.”]

Богослужението на **Великата сряда** ни спомня две събития: 1) разкажанието на разпътната жена

и 2) намерението на Иуда да предаде Учителя си.

На **Великия четвъртък** Църквата напомня за няколко събития: омиване нозете на учениците от Сина Божи, Тайната вечеря, молитвата на Спасителя в Гетсиманската градина и предаването Учителя на любовта на тежки страдания и кръстна смърт. Вечерта на този ден се четат дванадесет Евангелия. След прочитането на петото Евангелие, свещенослужителите изнасят от олтаря в средната част на храма св. Кръст. Християните падат на колене пред него благоговейно и смирено целуват раните на Спасителя, доброволно понесени от Него за спасение на човечеството. Дванадесетте евангелски зачала са подбрани от Църквата така, че да се очертаят напълно страданията на Спасителя.

На **Великия петък** Църквата спомня страшната трагедия, която се е разиграла на Голгота. В този ден не се извършва св. Литургия, защото самата тя по същество е образ на Голготското жертвоприношение; вместо св. Литургия се четат т.н. царски часове. Предполага се, че автор на този богослужебен ред е св. Кирил Йерусалимски, живел в IV век. През VII в. Йерусалимският патриарх Софроний преработил това чинопоследование. В началната си форма, обаче, то съществувало и много по-рано, още от II в. Апостолският мъж Ерм в своя "Пастир" определено говори за петъка като постен ден, посветен в чест на Христовата смърт.

На вечерното богослужение на Великия петък се извършва опело на пречистото Христово тяло.

Автор: Архим. Йона, Учебник по Литургика

Източник: pravoslaviето.com